

SKRIFTEMÅL

Da Jesus gikk omkring i Palestina ble han oppsøkt av mange mennesker som hadde det vondt – syke, beratte, mennesker som var kjent for å leve et syndig liv og andre som ikke ble regnet med i det gode selskap. (Les f.eks. Mark 2,1-5)

Jesus helbredet dem og Han fortsetter å helbrede de syke – Han sa "Jeg er med dere all dager inntil verdens ende!"

To av Kirkens sakramenter er helbredelsessakramenter: skriftemål og sykesalving.

Skriftemål:

Dette sakramentet er også kalt: botens sakrament, forsoningens sakrament, tilgivelsessakrament, omvendelses sakrament.

Kristus innstiftet dette sakramentet da Han påskedags aften viste seg for sine apostler og sa til dem: "Motta den Hellige Ånd. Om dere tilgir noen deres synder, er de tilgitt. Om dere holder syndene fast for noen, er de fastholdt" (Joh. 20,22-23)

Han innstiftet dette sakramentet for å gi oss en mulighet til omvendelse når vi har gjennom synd fjernet oss fra Ham. Gud vil at forholdet mellom Ham og mennesker er som mellom nære venner – basert på kjærlighet og tillit.

I Skriftemålet ber vi Gud om tilgivelse for våre synder – vi ønsker å være venner igjen! Og vi vet at vi kan stole på Han og komme til Han med våre synder. Han vil tilgi oss, hvis vi angres og ønsker å gjøre opp for hva vi har gjort galt. Han sa: "Alt skal menneskene få tilgivelse for, både synder og spott, hvor mye de så spottet" (Mark 3,28)

Husk også lignelsen om Den bortkomne sønnen (Luk 15. 11-32)

Virkinger av skriftemålet : forsoning med Gud og syndenes forlatelse, forsoning med Kirken, gjenopprettelse av nådens stand, ettergivelse av den evige straff, en rolig samvittighet, styrking av åndelig kraft til å kjempe den kristne strid.

Hvilke synder må en skrifte?

Alle alvorlig synder som en ennå ikke har skrifte, som en husker etter en omhysselig samvittighetsransakelse.

Hvor ofte er man forpliktet å skrifte alvorlige synder?

Minst en gang i året, og alltid før en mottar den hellige kommunion.

Hva med de daglige (venielle) synder?

Kirken anbefaler at vi også skrifte daglige synder selv om dette er ikke helt nødvendig. Dette hjelper oss til å forme vår samvittighet.

Hva er en alvorlig synd? (dødssynd)

En alvorlig brudd på kjærligheten til Gud. Å gjøre en dødssynd er å si nei til Gud, slik at hans liv i oss dør.

Dødssynd fører til evig død – stenger oss ute fra Kirkenes kommunion.

Tre kriterier:

1. Synden må i seg selv være alvorlig – mot kjærligheten til Gud (Gudsbespottelse, anleggelse av falske eder, eller mot andre mennesker slik som drap, abort, ekteskapsbrudd, vold og utnyttelse av de fattige)
2. Synden må skje i full bevissthet – vi må være klar over hva vi gjør
3. Synden må skje med overlegg- vi må ha tatt personlig valg for å gjøre denne synden, selv om vi vet hvor alvorlig den er.

Mindre alvorlige synder dreper ikke kjærligheten til Gud, men de vekker oss, slik at vi befar lettere en dødssyn. De venielle synder kan vi fortelle direkte til Gud om f.eks. under Syndsbekjennelse i begynnelsen av messen.

Skriftemålet er hemmelig og skriftefaren er absolutt bundet av skriftemålets hemmelighet – uten unntak.

Hvilke elementer er vesentlige ved forsoningens sakrament?

- Samvittighetsransakelse – "Sier vi at vi ikke har synd, da bedrar vi oss selv" (1.Joh, 1,8)
- Vi kan få hjelp ved å bruke "Skriftespeile" – stille oss spørsmål relatert til de 10 bud - se nedenfor
- Anger – omvendelse. Den er fullkommen når den springer ut fra kjærlighet til Gud, ikke fra andre motiver. Den må inneholde forsettet om ikke mer å synde
- Bekjennelse - å skrifte synder for presten
- Absolusjonen fra presten – som i Kristi navn tilgir og bestemmer botsøvelse
- Godtgjørelse eller boten – som skal gjøre godt igjen den skade synden her forårsaket

